

Fysioterapeuternes Temablad
v/ ansvarshavende redaktør

PROF A.m.b.a.
Bøgevej 14
8382 Hinnerup

Den 29 MRS. 1996

J.nr. 1102/2-29-93
(anføres ved henvendelser)

Lokalnr. 5017, EL/

Fil nr. 11022293.010

**Vedr. Fysioterapeuternes Temablad nr. 4, 1995, 4. årgang. Tema:
Kroppen i skole**

Overlæge dr.med. Inge-Lis Kanstrup har i ovennævnte nummer i en artikel benævnt "Menstruation ingen hindring" skrevet følgende vedr. "Blod i svømmebassinet":

"Du skal heller ikke lade være med at gå til svømning, fordi du bløder. I alt bløder man ikke mere end en kaffekop fuld under hele menstruationen, så det er ikke meget blod, der kan risikere at komme ud, men brug evt. en tampon af hensyn til hygiejnen".

Ved tilførsel af organisk materiale, som fx blod, urin, afføring og sved, til bassinvand kan der dannes trihalometaner, som er forbindelser mellem kulstof og halogener, fx klor. Jo mere organisk materiale i bassinvandet, jo flere trihalometaner kan der dannes. Flere af disse trihalometaner vides at være mutagene (dvs. de kan ændre arveegenskaber), og nogle mistænkes for at være carcinogene (kræftfremkaldende).

Bestræbelserne går derfor ud på at forsøge at få sænket koncentrationen af trihalometaner så meget som muligt. I henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 195 af 5.4.1988 om Vandkvalitet i svømmebassiner er den højest tilladelige koncentration i bassinvandet 50 mikrogram trihalometaner pr. liter i indendørs bassiner på mindst 25 m og 100 mikrogram/l i øvrige bassiner. I Vejledning fra Miljøstyrelsen, nr. 3, 1998 om Kontrol med svømmebade, afsnit 3.7 Trihalometaner, side 18-19 (vedlagt) er anført, at trihalometan-indholdet imidlertid skal være så lavt som muligt, og at det i det lange løb må være målet for det enkelte bad at nå ned på et indhold under 10 mikrogram/l.

Et af midlerne til at få sænket trihalometankoncentrationen er at minimere tilførslen af organisk materiale til bassinvandet. Det er bl.a. derfor, at det i badereglerne (jævnfør vedlagte side 39 fra vejledningen) er anført, at (i) toilet skal benyttes inden afvaskning, (ii) anvendelse af badebassiner kun må finde sted

efter omhyggelig indsæbning af hele kroppen og efterfølgende brusebad, og (iii) der efter toiletbesøg skal foretages afvaskning påny.

For at undgå, at læserne af Fysioterapeuternes Temablade skal få det indtryk, at det set fra de ansvarlige myndigheders side er acceptabelt at gå i svømmebad under menstruation uden brug af tampon, anmoder Sundhedsstyrelsen og Miljøstyrelsen venligst om at få følgende optaget i næste nummer af bladet:

"I Fysioterapeuternes Temablade nr. 4, 1995 om "Kroppen i skole" side 18 er anført, at "Du skal heller ikke lade være med at gå til svømning, fordi du bløder. I alt bløder man ikke mere end en kaffekop fuld under hele menstruationen, så det er ikke meget blod, der kan risikere at komme ud, men brug evt. en tampon af hensyn til hygiejnen".

Sundhedsstyrelsen og Miljøstyrelsen gør opmærksom på, at enhver tilførsel af organisk (dvs. kulstofholdigt) materiale, i dette tilfælde blod, til svømmebassin vand kan øge koncentrationen af de såkaldte trihalometaner i vandet og luften. Trihalometaner er forbindelser mellem kulstof og fx klor. Flere af disse forbindelser vides at kunne ændre arveegenskaber, og nogle mistænkes for at være kræftfremkaldende. Alle bestræbelser går derfor ud på at sænke indholdet af trihalometaner, bl.a. ved at påbyde afvaskning af de badende før brug af bassinet og afvaskning efter toiletbesøg. Da blod i bassin vand vil medføre øget dannelse af trihalometaner, bør brug af svømmebassiner under menstruation ikke ske, medmindre der benyttes tampon."

Med venlig hilsen

Elle Laursen
Sundhedsstyrelsen

Linda Bagge
Miljøstyrelsen